komunikace v době, kdy stav. konsens byl udělen. Při tom nemohl by ovšem rozhodovati nahodilý faktický stav komunikace v této době, nýbrž jedině stav právní. Je však nesporno, že v době, kdy st-li konsens byl udělen (r. 1911) existoval v příčině Okružní třídy právní stav založený platným plánem polohy z r. 1901, dle něhož vyloučena byla střední část Okružní třídy z používání k jízdě povozy a určena byla výhradně pro pěší. Nemůže tedy st-l ani z konsensu stavebního vyvozovati pro sebe právo na užívání k jízdě oné části Okružní třídy, která již v době udělení konsensu byla právně určena jen za komunikaci pro pěší.

Č. 7823.

Zaměstnanci veřejní (Podk. Rus): * Pro úpravu výše zvláštního slovenského — podkarpatského přídavku ve smyslu usnesení vlády republiky čsl. ze 17. prosince 1926 jest rozhodným nikoli den formelního výroku o zvýšení služného, resp. o povýšení, nýbrž den, od kterého se projeví platový účinek tohoto výroku.

(Nález ze dne 21. března 1929 č. 13.964/28.)

Věc: Josef M. v Bratislavě proti ministerstvu sociální péče o drahotní přídavek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li bylo dekretem min. soc. péče z 30. září 1927 propůjčeno s účinností ode dne 3. prosince 1926 služební místo 6. plat. stupnice služ. třídy II. ve stavu úředníkův účetní služby zem. úřadů pro péči o vál. poškozence s tím, že služ. příjem s tímto služ. místem spojený bude st-li poukázán počínaje dnem 1. ledna 1927. — Výměrem žal. úřadu z 15. listopadu 1927 bylo pak st-li sděleno, že zvláštní slovenský přídavek podle usnesení vlády ze 17. prosince 1926, který st-li přísluší počínajíc dnem 1. ledna 1927, činí 816 Kč. — Námitky, které st-l proti výměru tomu podal a v nichž dovozoval, že pro stanovení výše zvláštního slov. přídavku jest rozhodnou právní účinnost povýšení a nikoli resultující z toho výplata požitků, byly nař. rozhodnutím zamítnuty s tím odůvodněním, že podle usnesení min. rady ze 17. prosince 1926 se zvláštní slov. drah. přídavek zmenšuje při prvním zvýšení služného nebo při prvním povýšení, jež nastane po 31. prosinci 1926, o dvě třetiny částky, o kterou služné bylo zvýšeno, a že tedy pro stanovení výše tohoto přídavku jest rozhodující doba, kdy nastává účinek provedeného zvýšení.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Dne 17. prosince 1926 usnesla se vláda na tom, že se státním zaměstnancům na Slov. a Podk. Rusi trvale ustanoveným, jimž přísluší v prosinci 1926 drah. přídavek podle usnesení vlády ze 14. listopadu 1925 (50% na Slov. a 150% na Podk. Rusi), povoluje počínajíc 1. lednem 1927 až na další výplata tohoto drah. přídavku stejnou měsíční částkou, jakou jim příslušel v prosinci 1926 pod názvem »zvláštní slovenský (podkarpatský) drah. přídavek«. Tento zvláštní drah. přídavek se zmenší při prvém zvýšení služného (v téže platové stupnici)

nebo při prvém povýšení (do vyšší platové stupnice), jež nastanou po 31. prosinci 1926, nebo při ustanovení čekatele definitivním úředníkem po 31. prosinci 1926, o dvě třetiny částky, o kterou služné bylo zvýšeno, a při každém dalším zvýšení služného nebo povýšení o polovinu částky, o kterou dosavadní služné bylo zvýšeno, a to až do úplného zániku. Podle předposledního odstavce cit. usnesení min. rady nepřísluší tento drah. přídavek státním zaměstnancům trvale na Slov. a Podk. Rusi po 31. prosinci 1926 ustanoveným.

Účelem usnesení toho jest zřejmě odstranění zvláštního drah. přídavku, povoleného pro Slov. a Podk. Rus, postupným jeho zmenšováním při pozdějších úpravách platových. Snížení děje se o určitou kvotu částky, o kterou služné bylo zvýšeno, a sice jak při zvýšení služného v téže platové stupnici, tak i při povýšení do vyšší platové stupnice.

Usnesení vlády ze 17. prosince 1926 mluví sice jednak o »zvýšení služného« (v téže platové stupnici), jednak o »povýšení« do vyšší platové stupnice), okolnost tato však nenasvědčuje ještě tomu, že vláda zamýšlela činiti co do účinků pro úpravu zmíněného drah. přídavku rozdíl mezi zvýšením služného s jedné a povýšením s druhé strany — jak míní st-l — a to tím méně, když usnesení toto neklade nikterak váhu na formální úpravu zvýšení služného, t. j. na onen úřední akt, kterým se zvýšení to přiznává nebo provádí, nýbrž na okolnost, že nastává zvýšení služného po 31. prosinci 1926. Sluší tedy oběma úpravám, t. j. jak zvýšení služného tak i povýšení, ovšem jen pokud jde o výměru zvláštního drah. přídavku, přiznávati význam úplně stejný, a nutno proto přihlížeti nikoli k formálnímu správnímu aktu, kterým se úprava ta provádí, nýbrž k účinku, který s aktem tím jest spojen. Tvrdí-li tedy stížnost opak, není důvodnou a bylo ji proto zamítnouti.

Č. 7824.

Honební právo (Čechy). — Řízení správní: Pachtýř pozemků oplocených není legitimován uplatňovati nárok na výkon myslivosti na těchto pozemcích podle § 3 hodn. zák.

(Nález ze dne 21. března 1929 č. 5711.)

Věc: Heřman H. v R. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. honeb. výbor v P. adv. Dr. Rud. Traub z Čes. Brodu) o honební právo.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 23. ledna 1926 obrátil se st-l na osk-i v D., oznamuje, že na základě smlouvy z 10. prosince 1925 má v nájmu na 6 roků, t. j. do 31. prosince 1931 lesní, luční a zahradní parcely č. kat. .... v úhrnné výměře 23 ha 1678 m² ležící v katastru obce P. a náležející velkostatku Th-skému. Tato najatá pozemková plocha hraničí bezprostředně s jeho vlastními pozemky v P. a tvoří s nimi uzavřený celek. Tyto pozemky úplně oplotil. Pozemková plocha takto oplocená, včetně jeho pozemku, činů 31 ha. Oplocení je tak provedeno, že oplocená plocha je způsobilá k samostatnému výkonu hon. práva a bude proto